

України від 29 квітня 2015 року № 266". Режим доступу: http://osvita.ua/legislation/Vishya_osvita/48542/

3. Полякова О.М. Технологія соціально-педагогічної практики в соціальних службах / Ольга Михайлівна Полякова : метод. посібник для студентів напряму підготовки 8.010105 "Соціальна педагогіка". – Суми : СумДПУ, 2009. – 88 с.
4. Постанова КМУ № 266 від 29 квітня 2015 року "Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти". Режим доступу: http://osvita.ua/legislation/Vishya_osvita/46971/
5. Сидоров В. Діяльність соціального працівника: рольовий аспект / В. Сидоров // Соціальна політика і соціальна робота. 1999. №3, 4. С. 41-80

Ильина О.В.

ПРАКТИЧЕСКАЯ ПОДГОТОВКА БУДУЩИХ СОЦИАЛЬНЫХ ПЕДАГОГОВ К СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЕ

В статье представлены основные аспекты практической подготовки будущих социальных педагогов. Рассмотрены виды практик, их цель, функции, основные принципы организации. Изложено содержание практики, которое будет способствовать качественной подготовке будущих социальных педагогов к выполнению социальной работы. Показано, что такая практика позволяет проверить усвоение теоретических знаний и помогает глубже осознать социальные проблемы современного общества.

Ключевые слова: практическая подготовка, практика, социальные педагоги, социальная работа, практическая подготовка социальных работников.

Illina O.

PRACTICAL TRAINING OF SOCIAL PEDAGOGUES FOR SOCIAL WORK

The purpose of this article was highlighting the main aspects of the practical training of future social teachers for social work. This is important because the transition from training specialists in the specialty "Social pedagogy" for training in the specialty "Social work" is happening now. The article highlights the main aspects of practical training of future social pedagogues. It is also present different kinds of practice, its purpose, function, and the basic principles of the organization. The article also discusses the practical training of social workers, which is one of the main forms of educational process in social work. Social work is understood as a purposeful activity in the community to assist state and private assistance and support to the various categories of the population who find themselves in difficult life situation and are not able to solve their problems in life without somebody's help. Practical training is based on a specific theoretical basis, providing a practical knowledge of the laws and principles of the profession and its organization. An integral part of the training of social workers is the formation of their professional skills and abilities. It is shown that the practice allows to check the assimilation of theoretical knowledge, and helps to realize social problems of modern society. So, social pedagogues have the opportunity to orient in future professional field, to join their professional role, to ensure their professional choice and to develop their own style of activity.

Key words: practical training, practice, social pedagogues, social work, practical training of social workers.

Подано до редакції 14.03.2016.

УДК 378+37.013.42+371+371.134

© 2016

Костюченко Т.М.

ТВОРЧЕ ВИКОРИСТАННЯ ТРАДИЦІЙНИХ І НЕТРАДИЦІЙНИХ ЗАСОБІВ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА УМОВА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

У статті висвітлені основні аспекти здоров'язберезувальної компетентності. Проаналізовані педагогічні умови для успішної реалізації здоров'язберезувальної компетентності в процесі професійної підготовки майбутніх фахівців соціально-педагогічної сфери. В результаті дослідження виділені такі основні педагогічні умови: формування позитивної мотивації на здоров'язбереження, творче використання традиційних і нетрадиційних засобів здоров'язбереження, пропагування здорового способу життя, цілеспрямована та ефективна організація часу на роботу та відпочинок.

Ключові слова: педагогічні умови, здоров'язберезувальна компетентність, фахова підготовка, соціально-педагогічна сфера, традиційні та нетрадиційні засоби здоров'язбереження.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Система підготовки майбутніх фахівців соціально-педагогічної сфери з кожним роком піддається значного реформування. Це пов'язано як з кризовими явищами в нашому суспільстві (ускладненням життєвого середовища, змінами моральних цінностей, зростанням соціально негативних явищ і соціально небезпечних захворювань, збільшенням кількості людей, які опиняються у складних життєвих обставинах), так і з процесами оновлення освітніх систем, що відбуваються в європейських країнах і пов'язані з визнанням якості знань, як одного з найголовніших чинників прогресу та добробуту суспільства. Необхідність посилення позитивного соціально-виховного впливу на особистість майбутнього соціального педагога, з метою попередження негативної дії несприятливих чинників соціалізації особистості, зумовлює зосередження процесу фахової підготовки майбутніх фахівців на формуванні здоров'язберезувальної компетентності, а саме на питаннях творчого використання традиційних і нетрадиційних засобів здоров'язбереження та відповідних соціально-педагогічних технологій в своїй професійній майбутній діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Сутність здоров'язберезувальної компетентності розкрита в працях В. Базарного та О. Петух. Аналіз змісту здоров'язберезувальних технологій науковці розглядають у таких ракурсах: формування культури здоров'я

учасників педагогічного процесу (Л. Мельник, Н. Денисенко, О. Аксьонова); збереження здоров'я, формування здорового способу життя дітей та підлітків засобами фізичної культури та виховання (Е. Вільчковський, Г. Власюк, І. Петренко, В. Ареф'єв, Г. Арзютов, О. Артюшенко, О. Вацеба, Л. Волков, М. Герцик, Л. Гурман, В. Дробинський, О. Дубогай, С. Закопайло, М. Зубалій, Є. Столітенко, Б. Шиян та ін.); дослідження цієї проблеми з точки зору вікових особливостей (Г. Голобородько, О. Дубогай, С. Свириденко). Окремі питання змісту і застосування здоров'язбережувальних технологій відображені в публікаціях О. Алексеєва, О. Балакірева, В. Бондіна, М. Варбан, І. Волкової, І. Зверєвої, Н. Зимівець, Р. Левіна, П. Міненка, В. Сонькіна, М. Южакова, О. Яременка, у тому числі в соціальній сфері (В. Ананьєв, Л. Борисова, Є. Горська, Т. Грядкіна, С. Котова, Г. Овсянкіна, Г. Пономарьов) [8].

Поняття здоров'язбережувальної компетентності використовується здебільшого в педагогічній науковій літературі щодо учнівської та студентської молоді, де її розглядають як «характеристику, властивість особистості, спрямовану на збереження фізичного, соціального, психічного та духовного здоров'я – свого та оточення» [2].

Вивчаючи питання формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх соціальних педагогів у процесі фахової підготовки та аналізуючи наукові дослідження в цьому напрямку, ми дійшли висновку, що створення сприятливих педагогічних умов, які уможливають збереження та зміцнення здоров'я майбутніх фахівців, а також сприяють формуванню їх професійної готовності до здійснення здоров'язбережувальної діяльності, є однією з необхідних умов нашого дослідження [9].

Формулювання цілей статті... Тож метою нашого дослідження стали аналіз та порівняння визначень «умови» та «педагогічні умови», що забезпечують формування здоров'язбережувальної компетентності у процесі фахової підготовки майбутніх соціальних педагогів, більш детальний розгляд творчого використання традиційних і нетрадиційних засобів здоров'язбереження, як однієї з педагогічних умов формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх соціальних педагогів у процесі фахової підготовки.

Виклад основного матеріалу дослідження... Перш ніж розглянути питання педагогічних умов забезпечення здоров'язбережувальної компетентності в структурі фахової підготовки майбутніх соціальних педагогів, нам необхідно звернути увагу на визначення самого поняття «умови» й «педагогічні умови».

Поняття «умови» трактується різними вченими по-різному (С. Ожегов, Н. Яковлева, І. Фролов, В. Борукова), що дає підстави визначати їх як обставини, від яких щось залежить, з одного боку, а з іншого – як певна обстановка, в якій щось відбувається. З. Курлянд вважає, що явище є умовою в тому разі, якщо воно зумовлює існування іншого [10].

Аналізуючи дослідження в психолого-педагогічній сфері діяльності були виділені наступні аспекти визначення поняття «умови»:

- це сукупність об'єктивних можливостей змісту, форм, методів і матеріально-просторового середовища, спрямованих на вирішення поставлених задач (А. Найн);
- як сукупність взаємозалежних і взаємообумовлених обставин процесу діяльності (С. Ожегов);
- єдність об'єктивного і суб'єктивного, внутрішнього і зовнішнього, сутності і явища (Н. Яковлева);
- вираження відносини предмета до явищ, що оточують його, без яких він існувати не може (І. Фролов);
- ставлення предмета до явищ, що його оточують, і без яких його існування неможливе (Ю. Загородній);
- правила, що забезпечують оптимальну діяльність (С. Борукова); категорія, що визначається як система певних форм, методів, матеріальних умов, реальних ситуацій, які об'єктивно склалися чи суб'єктивно створені, необхідні для досягнення конкретної педагогічної мети (О. Пехота);
- як підсумок цілеспрямованого відбору, конструювання і застосування елементів, змісту, методів (прийомів), а також організаційних форм навчання для досягнення дидактичних цілей (В. Андреев);
- взаємозв'язана сукупність внутрішніх параметрів та зовнішніх характеристик функціонування, що забезпечують високу результативність навчального процесу і відповідають психолого-педагогічним критеріям оптимальності (В. Манько);
- сукупність зовнішніх та внутрішніх обставин (об'єктивних заходів) освітнього процесу, від реалізації яких залежить досягнення поставлених дидактичних цілей (М. Малькова) [1].

Щодо поняття «педагогічні умови», то сучасними науковцями (Ю. Бабанський, О. Вітун, К. Конюхов, З. Курлянд, К. Неद्याлкова, В. Стасюк, О. Цокур, І. Яковлева, Л. Яновська та ін.) вони також трактуються по-різному:

- як обставини, від яких залежить і відбувається цілісний педагогічний процес професійної підготовки спеціалістів, опосередкованих активністю особистості, групи людей (В. Стасюк);
- як зовнішні відносно особистості обставини середовища навчання й виховання, що є причиною якісних змін особистості студента (К. Неद्याлкова);
- як сукупність обставин, об'єктів і заходів, необхідних для здійснення досліджуваного процесу (Л. Яновська);
- як сукупність взаємопов'язаних передумов, необхідних для створення цілеспрямованого освітнього

процесу певної професійної підготовки (Е. Пенчук),

- як якісна характеристика основних факторів, процесів і явищ освітнього середовища, що відбиває основні вимоги до організації діяльності (О. Бехтенова),

- як сукупність об'єктивних можливостей, обставин педагогічного процесу, що цілеспрямовано створюються й реалізуються в освітньому середовищі й забезпечують вирішення поставленої педагогічної задачі, комплекс заходів, що сприяє підвищенню ефективності цього процесу (С. Бегідова, Н. Боритко, С. Хазова) та ін. [7].

В своїх соціально-педагогічних дослідженнях С. Кириленко виділяє наступні найбільш ефективні умови формування культури здоров'язбереження: усунення помилок у виховному процесі; посилення уваги до особистості з урахуванням її можливостей і потреб, допомога в захисті прав шляхом використання здоров'язміцнювальних, здоров'яформувальних, здоров'язбережувальних технологій; розширення соціального досвіду та життєвих навичок молоді, що передбачає їх позитивну мотивацію, орієнтовану на здоровий спосіб життя; спонукання молоді через створення традицій освітніх закладів щодо ведення здорового способу життя (відкритті заняття, змагання, форуми, збори); цілеспрямоване науково-методичне забезпечення, вдосконалення теоретичної та методичної підготовки педагогічних кадрів до здійснення здоров'язбережувальної діяльності (післядипломна педагогічна освіта, семінари, конференції, майстер-класи) [6, с. 10]. В той же час автор С. Кириленко розглядала соціально-педагогічні умови, в діяльності зі старшокласниками, а не студентами, що й відзначається специфікою цієї вікової категорії.

В нашому ж дослідженні ми розглядаємо педагогічні умови забезпечення здоров'язбережувальної компетентності майбутніх соціальних педагогів у процесі фахової підготовки в вищих навчальних закладах.

Процеси реалізації здоров'язбереження у вищих навчальних закладах були розглянуті О. Глебовою, яка виділила низку педагогічних умов для успішного їх впровадження, а саме: формування ставлення до здоров'я як до основоположної цінності; опора в освітньому процесі на досвід студента; стимулювання рефлексивної діяльності й усвідомлення студентом особистої відповідальності за власне здоров'я; розробка і реалізація в освітньому процесі вищого навчального закладу спецкурсу з педагогіки здоров'я [3].

Нами було проаналізовано і дослідження В. Звєкової, яка розглядала педагогічні умови формування готовності майбутніх учителів до організації здоров'язбережувального дозвілля школярів. Вчена виділяє наступні педагогічні умови: активізація пізнавальної діяльності студентів, оптимізація тренінгової діяльності зі студентами щодо оволодіння технологіями організації здоров'язбережувального дозвілля, використання потенціалу педагогічної практики з удосконалення дозвілльового здоров'язбереження [5, с. 15].

Згідно з вищезазначеним та на основі власного досвіду, ми вважаємо, що найдоцільнішим буде використати такі педагогічні умови, які позитивно вплинуть на формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх соціальних педагогів у процесі фахової підготовки, а саме:

- формування позитивної мотивації на здоров'язбереження (врахування інтересів, мотивів й потреб майбутніх фахівців соціально-педагогічної сфери; емоційне підкріплення занять з фізичного виховання, настанова на здоров'язбереження);

- творче використання традиційних і нетрадиційних засобів здоров'язбереження, що забезпечують підтримання здоров'я в рівновазі (правильний підбір ефективних засобів оздоровлення, традиційних та нетрадиційних видів фізичної активності);

- пропагування здорового способу життя, як основи розвитку щасливої, життєздатної та гармонійної особистості (особистісний розвиток культури здоров'язбереження на підставі Я-концепції; формування самосвідомості студентів щодо важливості здоров'язбереження; формування моди на культуру здоров'язбереження);

- цілеспрямована та ефективна організація часу на роботу та відпочинок (використання сучасних методів тайм-менеджменту, які допомогатимуть ефективно використовувати час на роботу та відпочинок, що забезпечить підтримання здоров'я в рівновазі) [1].

Сутність другої педагогічної умови окреслює різноманітний спектр вибору засобів підтримання здоров'я в рівновазі й включає в себе національні та зарубіжні традиції формування культури здоров'язбереження. Адже незалежно від сфери професійної діяльності кожен молодий спеціаліст повинен володіти необхідними знаннями, уміннями та навичками свого фаху, досвід творчої діяльності та вміння зберігати своє здоров'я, що означає володіти основами здоров'язбереження. Вчені О. Жаборницька, В. Язловецький та ін. визначають, що поряд із традиційними засобами фізичної культури, такими як, спортивні ігри, легка атлетика, плавання, біг та інші, набувають популярності й нетрадиційні види активності, такі, як аеробіка, йога, фітнес, реслінг. Означені нетрадиційні системи орієнтовані на підготовку студента до вміння регулювати свій психофізичний стан, передбачають поєднання психічної та фізичної діяльності й орієнтують на фізичний розвиток особистості [4].

Більшість молоді стає заручниками сучасної доби комп'ютеризації та сидячого способу життя. Знання з

дисциплін фізичного навчання не стають переконливими для них у важливості регулярних фізичних навантажень. Означена проблема підкреслює важливість надати студенту більше інформації щодо існуючих засобів здоров'язбереження, підтримання свого здоров'я на високому рівні та уміння передати ці знання і навички в процесі соціально-педагогічної діяльності. Тож ми вважаємо, що формування здоров'язбережувальної компетентності як світоглядної орієнтації майбутніх соціальних педагогів, які виступають суб'єктами власної життєдіяльності і несуть власну відповідальність за своє здоров'я та майбутнє життя, стає пріоритетним в нашому дослідженні.

У майбутніх фахівців соціально-педагогічної сфери повинно формуватися ставлення до свого тіла, як до цінності, що спонукає до важливості здоров'язбереження. Майбутній соціальний педагог, на наш погляд, повинен стати еталоном здорової особистості.

Висновки... Таким чином, під педагогічними умовами формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх соціальних педагогів у процесі фахової підготовки, ми розуміємо спеціально організовану діяльність, що впливає на їх професійний та особистісний розвиток, сприяє формуванню в них культури здоров'я, дотримання здорового способу життя та забезпечує результативність навчально-виховного процесу вищого навчального закладу у формуванні їхньої готовності здійснювати здоров'язбережувальну діяльність. Дослідження такої педагогічної умови, як творче використання традиційних і нетрадиційних засобів здоров'язбереження, дає основи передбачати, що вона у поєднанні з остатніми умовами, забезпечує підтримання здоров'я в рівновазі, і стає необхідною обставиною для ефективного процесу формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх соціальних педагогів у процесі фахової підготовки.

Використана література:

1. Башавець Н.А. Компетентність та компетенція майбутніх фахівців з проблеми здоров'язбереження / Н.А. Башавець // Науковий вісник ПНПУ ім. К.Д. Ушинського: Збірник наукових праць. – № 5-6. – Одеса : ПДПУ ім. К.Д. Ушинського, 2010. – С. 201-208.
2. Витун Е. В. Формирование готовности к здоровому образу жизни у студентов нефизкультурных вузов на основе ценностных ориентаций: автореф. дис... на соискание учен. степени канд. пед. наук: специальность 13.00.08 «Теория и методика профессионального образования» / Е. В. Витун. – Магнитогорск, 2007. – 24 с.
3. Глебова Е.И. Здоровьесбережение как средство повышения эффективности обучения студентов вуза: дис. канд. пед. наук: 13.00.01 – Екатеринбург, 2005. – 182 с.
4. Жаборницька О.В. Нетрадиційні методи й системи оздоровлення: [навчальний посібник] / О.В. Жабокрицька, В.С. Язловецький. – Кіровоград : РВЦ КДПУ ім. Володимира Винниченка. – 187 с.
5. Звєкова В.К. Підготовка майбутніх учителів до організації здоров'язберігаючого дозвілля школярів: автореф. дис...на здобуття наук. Ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / В.К. Звєкова. – Одеса, 2009. – 20 с.
6. Кириленко С.В. Соціально-педагогічні умови формування культури здоров'я старшокласників: автореф. Дис... на здобуття наук. Ступеня кандидата пед. наук: спец. 13.00.07 «Теорія і методика виховання» / С.В. Кириленко. К.: 2004. – 21 с.
7. Книш Т. Дослідження проблеми удосконалення професійної валеологічної підготовки педагогів-вихователів у вищих закладах освіти / Т. Книш // Психолого-педагогічні основи гуманізації навчально-виховного процесу в школі та вузі: зб. наук. пр. – Вип. 3. – Рівне : Волинські береги, 2002. – С. 59-60.
8. Костюченко Т.М. Сутність та структура здоров'язбережувальної компетентності майбутніх соціальних педагогів / Т.М. Костюченко // Вісник Луганського національного університету ім. Т.Г. Шевченка. Педагогічні науки. – Луганськ : ДЗ ЛНУ ім.Т.Шевченка, 2015. – № 2 (291). – С.174-181.
9. Костюченко Т.М. Сутність світоглядно-мотиваційного компонента в структурі здоров'язбережувальної компетентності майбутніх соціальних педагогів / Т.М. Костюченко // Наука і освіта: наук.-практ. журн. / Півден. наук. Центр НАПН України. – Одеса : ПНЦ НАПН України, 2015. – № 9. – С.112-117.
10. Нові технології навчання: науково-методичний збірник / Гол. ред. Б.І. Холод; Ред. кол.: О.Я. Савченко, О.І. Ляшенко, А.М. Федяєва та ін. – К. : НМЦВО, 2000. – Вип. 27. – 256 с.

Костюченко Т.Н.

ТВОРЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ТРАДИЦИОННЫХ И НЕТРАДИЦИОННЫХ СРЕДСТВ ЗДОРОВЬЕСБЕРЕЖЕНИЯ, КАК ОДНО ИЗ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ УСЛОВИЙ ФОРМИРОВАНИЯ ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩЕЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ СОЦИАЛЬНЫХ ПЕДАГОГОВ В ПРОЦЕССЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ

В статье освещены основные аспекты здоровьесберегающей компетентности. Проанализированы педагогические условия для успешной реализации здоровьесберегающей компетентности в процессе профессиональной подготовки будущих специалистов социально-педагогической сферы. В результате исследования выделены следующие основные педагогические условия: формирование положительной мотивации на здоровьесбережение, творческое использование традиционных и нетрадиционных средств здоровьесбережения, пропагандирование здорового образа жизни, целенаправленная и эффективная организация времени на работу и отдых.

Ключевые слова: педагогические условия, здоровьесберегающая компетентность, профессиональная подготовка, социально-педагогическая сфера, традиционные и нетрадиционные средства здоровьесбережения.

Kostiuchenko T.

CREATIVE USING OF TRADITIONAL AND NON-TRADITIONAL ITEMS OF THE HEALTH SAVING AS THE ONE OF PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR FORMATION THE HEALTH SAVINGS COMPETENCE FOR SOCIAL WORKERS IN THE PROFESSIONAL TRAINING

The article focuses on the main aspects of the health savings competence as a necessary component in the structure of professional training for the future social pedagogues. The conditions in general and pedagogical conditions, particularly for the successful implementation of the health savings expertise in the training for future specialists of the social-pedagogical sphere. In the article, by analyzing scientific publications, namely, in the direction of the contemporary issues for the training the future social pedagogues in the social competency measurement, considered the nature and structure of the health-competence. Based on the analysis of scientific works in the direction of our research, the health savings competence of social pedagogues has been considered as an integral characteristic of personality that can successfully respond to the individual and social needs, to act in specific circumstances, to carry out tasks in relation to their health, and others. It provides the organization a healthy lifestyle in the physical, social, mental and spiritual spheres and the organization of their work. The main criterion of competence is a state of optimal matching, harmony between the physical, mental and social aspects of human life. The formation of this competence covers a range of life skills (competencies) that promote a healthy lifestyle, physical, mental and social. Determining the structure of the health savings competence for the future social pedagogues, we turned to the identification and comparison of the concept of the structure and the structure of a healthy lifestyle. Through this analysis, we came to the conclusion that a healthy lifestyle reflects the system of life for future specialists of social and educational sphere, which is characterized by unity and expediency of its structural components. The study highlighted the following main pedagogical conditions: the formation of positive motivation to the health saving, creative using the traditional and non-traditional items of the health saving, promotion the healthy lifestyle, focuses and effective organization of the time management for work and leisure.

Key words: pedagogical conditions, health saving competence, professional training, social and pedagogical sphere, traditional and non-traditional items of the health saving.

Подано до редакції 18.04.2016.

Рекомендовано до друку докт.пед.наук, проф. І.М.Богдановою

УДК 378.147:37.032

© 2016

Левченко Я.Е.

ТЕХНОЛОГІЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ В ІНТЕРАКТИВНОМУ НАВЧАННІ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У статті розглядається доцільність й ефективність візуалізації інформації як педагогічного інструменту технології інтерактивного навчання у процесі формування професійної спрямованості особистості майбутнього вчителя іноземної мови. Особлива увага надається ролі викладача, який забезпечує високий рівень усвідомлення інформації, що дозволяє зробити навчальний процес цікавим і нестандартним.

Ключові слова: спрямованість особистості, інтерактивне навчання, візуалізація, інформація, скрайбінг.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Сучасний розвиток суспільства дав певний поштовх до змін в усіх сторонах життя в Україні. Пошуки нових тенденцій, нові підходи в освіті ведуть до нових цілей, модернізації, виходу на новий рівень знань. Усі інновації в галузі вищої педагогічної освіти сприяють становленню нового типу педагога, здатного вирішувати коло значимих педагогічних проблем ХХІ століття. Актуальність проблеми технологізації в галузі вищої педагогічної освіти пов'язана з розширенням інновацій, серед яких технологія інтерактивного навчання підвищує мотивацію як викладача, так і студента, а також, щонайцінніше, сприяє формуванню професійної спрямованості особистості майбутнього вчителя.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... На основі аналізу психолого-педагогічних джерел щодо суттєвих ознак технології інтерактивного навчання, вимог до її реалізації (Б. Бадмаєв, М. Бережна, Л. Вавілова, В. Захаров, Є. Коротаєва, В. Ляудис, Т. Паніна, О. Пометун, О. Путістіна, О. Філатова, О. Січкарук) можна стверджувати, що вони відіграють важливу роль у процесі формування професійної спрямованості особистості майбутнього вчителя іноземної мови. В основі технології інтерактивного навчання перебуває поняття "інтерація" (від англ. "interaction" – взаємодія), котре з'явилося вперше в соціології й соціальній психології. Саме характер взаємин викладача і студента стає ключовим в інтерактивному навчанні і відображає поняття "взаємодія".

Сучасні дослідники приділяють увагу функціям технології інтерактивного навчання: навчальній (засвоєння змісту освіти, розвиток загальнонавчальних умінь і навичок), виховній (підвищення навичок колективної роботи, об'єднання колективу учнів), комунікативній (розвиток уміння спілкуватися, встановлення емоційних контактів), забавлювальної (навчання з захопленням), релаксаційній (створення сприятливої атмосфери на заняттях, усунення емоційного напруження), психотехнічній (формування навичок підготовки фізіологічного стану для ефективнішої діяльності).

У процесі інтерактивного навчання основною є активність учня, що задається безпосередньо методами й формами навчання, але й іншими факторами, наприклад, освітнім середовищем, створюваним у навчальному